

Підготувати бланки заяви на отримання кредиту, кредитного договору, анкет, договорів про кредитне забезпечення та інших необхідних документів.

Підготувати інформацію про рівні процентних ставок в установі банку та щодо умов кредитування за різними продуктами проектного фінансування.

2 етап. Проведення рольової гри

Проведення рольової гри відбувається на практичному занятті згідно календарного плану-графіку проведення практичних занять у відповідності зі сценарієм рольової гри.

Функції учасників.

Група «підприємство» надає до «банку»: пакет документів для одержання кредиту, презентує свій проект, наводить техніко-економічне обґрунтування, при необхідності надає «працівникам банку» потрібні пояснення чи уточнення.

Група «банк»: проводить бесіду з керівником «підприємства» з метою оцінки суб'єктивних факторів; за допомогою власної методики аналізує пакет документів, що надійшов від групи «підприємство», з метою оцінки кредитоспроможності потенційного позичальника; проводить структурування позички; проводить врахування об'єктивних (зовнішніх) факторів; визначає рейтинг позичальника, узагальнює результати аналізу та оформляє кредитну справу.

3 етап. Підведення підсумків

Відбувається на основі критеріїв оцінки груп «Підприємство» та «Банк».

Наприкінці рольової гри викладач дає загальну оцінку роботи групи з позиції глибини обґрунтування одержання позички. Координатор групи оцінює внесок кожного студента в роботу групи, його самого оцінює викладач. В академічний журнал групи заноситься індивідуальна оцінка, відкоригована викладачем, яка відображає ступінь участі кожного студента у рольовій грі.

*Шуплат О. М., старш. викл.,
кафедра банківських інвестицій*

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ: СОЦІАЛЬНА КОНСОЛІДАЦІЯ І ОСВІТА

В 1997 році організація економічної співпраці та розвитку опублікувала доповідь, яка містила твердження про надання кож-

ній людині можливості не лише отримати освіту, але й забезпечити їй подальше зростання на економічному й соціальному рівнях у суспільній структурі. Проте, колишній генсек ЮНЕСКО, Федеріко Майор [1] зауважив: «У глобальному суспільстві існує дві опори, котрі повернуті спинами одна до одної і рухаються в протилежних напрямках: купка обраних монополізує все більшу і більшу пропорцію товарів, сили та багатства, а виключені маси виснажують себе в боротьбі за виживання, так як вони спостерігають, що всі надії пристойного життя поступово зникають». Це надзвичайно песимістичне твердження, зроблене на зорі третього тисячоліття, спонукає до перегляду питання щодо соціального поділу та його наслідки.

Глобалізація може добре представляти прогрес та більший потік людей, ідей та товарів, але ринкове логічне пояснення, що стоїть за цим, базується на прибутку, конкуренції індивідуумів, фірм та націй. щоб вижити в такому режимі люди зараз потребують для працевлаштування підвищення рівня навичок та кваліфікації. Країна потребує висококваліфікованої робочої сили. Разом із тим неграмотність все ще не викоренена з суспільства, навіть у найбільш розвинених країнах [2] (884,7 млн дорослих не можуть читати чи писати [3]).

У теперішньому економічному кліматі, освіта все ще є життєвим фактом для багатьох молодих людей. у деяких сім'ях діти ніколи не бачили, щоб їх батьки йшли на роботу і безробіття може навіть стати спадковою хворобою. Незайняті також повертаються до післядипломної освіти з метою отримання кваліфікації, котра дасть їм шанс отримати роботу знову.

Тому економічний клімат — причина надзвичайної бідності, феномен описаний Рер Бордю в 1998 р. у дослідженні «Вага світу: виключення зсередини».

Поза сумнівом, навчальний заклад служить засобом соціалізації. Усі, хто відвідує його, навчаються жити як частина спільноти та набувають цінностей, що підтримують демократичне суспільство і покращують якість життя. Ж. Делором у своїй доповіді ЮНЕСКО в 1996 р. визначив основні чотири функції освіти:

- навчатися *бути*: знання вносить вклад до особистих звершень, для цілей працевлаштування, покращує якість життя — це особливо правильно у випадку з людьми, що вийшли на пенсію, та вступають до університету, відшукуючи форму культури, котру вони не змогли набути реально в житті;

- навчатися *працювати*: освітня система повинна також тренувати тих, хто веде і організовує економіку, забезпечуючи умо-

ви, та найкращі засоби, для людини в конкурентній природі глобалізації;

- навчатися *вчитись*: знання, набуті у віці між 16 та 25 роками не залишатимуться валідними протягом життя і мають бути регулярно поновлені; кожному потрібно надати можливість підвищувати рівень своїх знань протягом всього життя;

- навчитися *жити разом*: освіта впливає по краплині повагу до іншого, до його особливостей, що стає джерелом взаємозбагачення людини людиною; ми повинні навчитися жити з нашими розбіжностями [4].

Навчання протягом усього життя в певному сенсі генерується тією ж ідеєю амбіційності, яка полягає в тому, що люди, які не мали можливості дістати певну користь від освіти в свої юнацькі роки, тепер отримують право одержати необхідні знання. Потрібно зробити спробу віднайти нові форми співпраці, тому що школи не здатні все зробити самостійно.

Слід зазначити, що в світі формуються нові альянси в освіті, це місцева влада та фірми, що формують привабливі галузі праці. Мета даного альянсу полягає в тому, щоб навчальні плани та можливості, пов'язані з роботою співпали так близько наскільки це можливо, і тому є партнерами в зменшенні безробіття — джерела соціальних катаклізмів. Крім того, необхідно провадити активну політику в підтримці освіти, оскільки фінансове зобов'язання є життєво необхідним. Статистика показує, що всі країни, свідомі важливості освіти для економіки та соціуму, виділяють на освіту значні долі їх НВП, передусім, щоб зменшити соціальні нерівності і сприяти соціальному партнерству.

Використана література

1. Майор Ф., Танян С. Высокий образовательный замысел // Педагогика. — 1996. — № 6. — С. 3—13.

2. Матвієнко О. В. Європейська інтеграція і стратегія розбудови освітніх систем // Наук. вісник кафедри ЮНЕСКО КНЛУ (LINGUAPAX—VIII). Мова, освіта, культура: наукові парадигми і сучасний світ. — К., 2003. — Вип. № 7. — С. 126—131.

3. Делор Ж. и др. Образование: необходимая утопия // Образование: сокрытое сокровище: Доклад Международной комиссии по образованию для XXI века, представленный ЮНЕСКО. — М.—Paris: UNESCO, 1997. — 297 с.

4. ЮНЕСКО [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.unesco.org/new/en/education/>